

Kl. 11.45

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Jeg vil gerne spørge fru Carina Christensen, om hun mener, at det er fuldstændig forbudt i den Folketingssal at blive klogere, når det rent faktisk nu fremgår, at der altså er andre forudsætninger. Mener fru Carina Christensen ikke, at det her så er stedet at ændre sin opfattelse frem for at holde fast i noget, der står på et stykke papir, og som ikke har nogen relation til det, vi drøfter?

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så går vi videre i ordførerrækken. Det er hr. Ole Sohn.

Ole Sohn (SF):

Jeg synes, debatten indtil nu har fået en positiv drejning forstået på den måde, at det, der er baggrunden for forespørgslen, er, at vi på baggrund af de nedskæringer, som regeringen med Dansk Folkeparti har foretaget i stort set alt, hvad der har med forbrugerområdet at gøre, diskuterer, hvordan vi så kommer videre herfra. Det synes jeg der er kommet et par udmærkede debatter om. Jeg vil gerne bidrage til dem.

Men jeg vil nu indledningsvis alligevel komme med et par bemærkninger til regeringens vurdering af, hvad det er, man har gjort med hensyn til forbrugerpolitikken, hvor man siger, at man reelt ikke har skåret ned, men blot har reduceret eller stoppet den ekstraordinære indsats, som den forrige regering har foretaget i år 2000 og år 2001.

Sådan kan man godt se det, hvis man tager tallene. Men der var ikke tale om nogen ekstraordinær indsats i år 2000 og år 2001. Det kan jeg godt understrege, for SF har været meget skarp bannerfører for at styrke forbrugerpolitikken, også under den forrige regering.

Vi lagde vægt på, hver gang vi forhandlede finanslov, at der skulle afsættes flere midler til forbrugerbeskyttelsesområdet, ikke fordi det var et mål i sig selv at bruge flere penge på forbrugerbeskyttelse, men fordi behovet er stærkt stigende. Og hvorfor er behovet stærkt stigende for en uafhængig forbrugerbeskyttelse, forbrugerrådgivning? Ja, det er den ganske enkelt, fordi konkurrencen i samfundet bliver mindre og mindre. Og hvorfor bliver konkurrencen mindre og mindre? Det gør den i kraft af, at der sker en stadig stigende grad af fusionering og monopoldannel-

ser. Det vil sige, at der ikke er en reel konkurrence i samfundet.

Dermed er man jo i en situation, i hvert fald når vi nu diskuterer forbruger- og fødevarerammenhæng, hvor man da kan sige, at der primært inden for fødevarerområdet er store monopoliseringer. Og det betyder altså, at forbrugerne og erhvervet *ikke* er ligestillede, at der *ikke* er tale om reel valgfrihed. Der skal foretages en massiv information på forbrugerområdet for at hjælpe forbrugerne.

Jeg vil nu nok sige til fru Carina Christensen, at begrebet barnepige måske ikke er det rigtige. Men for SF's vedkommende vil jeg gerne understrege, at vi mener, der er brug for at guide forbrugerne med uafhængig rådgivning. Vi kan ikke overlade det til forbrugerne selv, for det er nemlig ikke ligegyldigt, om man spiser en skål økologisk salat eller en svampet burger på McDonald's.

Det er ikke et frit valg, man giver forbrugerne. Det har nogle konsekvenser. Det har nogle konsekvenser for de stigende udgifter til sundhedssektoren i kraft af den tiltagende fedme, det giver, fordi vi ikke rådgiver forbrugerne ordentligt om, at det er usundt at spise burgere og lignende.

Det er da utrolig vigtigt, at vi som samfund også går ind og giver en uafhængig forbrugerrådgivning. Det er jo ikke et frit valg, når det kan lade sig gøre, at fødevarerindustrien i supermarkederne, i den sektion i supermarkederne, som har med mejeriprodukter, sunde produkter – vi er vokset op med, at mælk er mejerigtigt – dér har en slikbutik. Der står jo slik i over halvdelen af kølemontreterne med mejeriprodukter. Den fortravlede mor, som hr. Erik Larsen var inde på, som kommer hjem, har jo ikke mulighed for at sætte sig ind i den højt sofistikerede forbrugerpolitik. Hvad gør hun? Hun tager en yoghurt fyldt med sukker eller en Danone, som er ren slik, som intet har med en sund fødevarer at gøre.

Hvem skal forklare forbrugerne det? Gør Arla Food det? Forklarer de, at de sælger slik i mejerimontreterne? Nej, det gør de naturligvis ikke, for de skal leve af at sælge, de skal leve af at tjene penge. De har ikke ansvaret for Danmarks sundhedspolitik. De har ikke ansvaret for konsekvenserne af, hvad der sker, når vi spiser usundt.

Kl. 11.50

Derfor er det vigtigt, at vi som samfund både med statslige midler og i støtten til uafhængige